

DATO: 27.03.2025

Sagsnr.2022-1155

**ØSTRE LANDSRET
DOM
afsagt den 27. marts
2025**

Sag BS-32024/2023-OLR

(3. afdeling)

[indklagede] (advokat ...)

mod

Advokatnævnet

(advokat Martin Simonsen)

Danske Advokater som biintervenient til støtte for [indklagede]
(advokat ...)

Københavns Byret har den 21. juni 2023 afsagt dom i 1. instans (sag BS-10005/2022-KBH).

Landsdommerne Morten Christensen, Birgitte Grønborg Juul og Line Bjørklund har deltaget i ankesagens afgørelse.

Påstande

Appellanten, [indklagede], har gentaget sine påstande for byretten om, at Advokatnævnets kendelse af 2. marts 2022 (sagsnr. 2022-243) ophæves, subsidiært at der ikke pålægges nogen sanktion i den rejste klagesag, og mere subsidiært at der pålægges en sanktion, som er væsentligt mildere end den af Advokatnævnet fastsatte.

Indstævnte, Advokatnævnet, har påstået dommen stadfæstet.

Danske Advokater er indtrådt som biintervenient til støtte for appellanten.

Forklaringer

[Indklagede] og [X] har afgivet supplerende forklaring. [Advokat A] har endvidere afgivet forklaring.

[Indklagede] har supplerende forklaret bl.a., at [X] i 2019 benævnte sig [X]. Moderen til barnet hed dengang [Z], men havde på det tidspunkt, hvor hun henvendte sig til ham taget navneforandring til [Z]. Kontorets retningslinjer om interessekonflikter, der er fremlagt under sagen, er fra december 2019, men retningslinjerne var de samme, da [X] ringede i maj 2019. De er et lille kontor og har anvendt Synopsis' retningslinjer. Han har en ansat advokat, og de er i kontorfællesskab med to kolleger. Kollegerne, de er i kontorfællesskab med, har egne retningslinjer. Når der kommer en ny klient, undersøger de uden undtagelse, at der ikke er interessekonflikter med kontorfællerne. Der blev udført konflikttjek, da han fik sagen vedrørende [Z] og [X]. Kontoret har mange familieretlige sager, og ca. 100 besøg på firmaets hjemmeside i døgnet. De får dagligt 4-10 telefoniske henvendelser, som sekretæren viderestiller, eller der lægges en telefonbesked. Han besvarer dagligt flere sådanne løse telefoniske henvendelser. I mange af tilfældene har personen ikke brug for en advokat, men kan blot henvises til f.eks. Familieretshuset. Det sker, at personer retter henvendelse til flere advokater. De telefoniske henvendelser skal håndteres relativt hurtigt, og eventuelle videre drøftelser sker mod betaling. Hans svar af 3. juni 2019 på [X]s forespørgsel om honorar er en standardtekst og ikke et estimat, der individuelt er rettet til [X]. Han har skrevet mange af den slags mails til andre personer, og han kopierede teksten fra en tidligere mail.

Han kan ikke konkret huske den telefoniske henvendelse fra [X] og kan derfor ikke afvise, at der er fremkommet personfølsomme oplysninger, men han anser dette for helt usandsynligt. Henset til antallet af daglige henvendelser er det helt utænkeligt, at han skulle have talt i 45 minutter med [X] om sagen.

Den indledende samtale er med henblik på at scanne, om personen har brug for en advokat. Han kan ikke genkende, at han skulle have brugt udtrykket "*at sende stærk strøm gennem et svagstrømsanlæg*". Han kan ikke under en telefonsamtale, der blot har til formål at afklare, om der skal etableres et kundeforhold, have udtalt sig om, hvorvidt det er en god idé at søge tredjeinstansbevilling.

Der var to retsmøder i sagen mellem [Z] og [X]. I det første retsmøde, hvor der var afsat en halv dag, deltog dommeren og en børnesagkyndig ud over parternes advokater. Der blev lavet en prøveordning om, at [X] skulle have samvær i begrænset omfang. I det senere retsmøde skulle det afklares, hvordan samværene var forløbet.

Han havde kendskab til en psykiatrisk indlæggelse fra et dokument, [advokat A] havde fremlagt. Han kan have stillet spørgsmål om, hvorvidt [X] i lyset heraf var i stand til at varetage omsorgen for barnet. Han kender ikke til begrebet delirisk stressreaktion udløst af madforgiftning og vil ikke anse det for relevant at spørge herom under en familieretlig sag. Han tænker, at dommeren eller [advokat A] ville have grebet ind, hvis han havde spurgt ind til noget sådant. Han har ikke spurgt ind til, om [X] havde stress.

Han har ikke brugt personfølsomme oplysninger fra telefonsamtalen i sagen eller sin afhøring af [X], men har kun taget udgangspunkt i sagens dokumenter. Det var en fri processag for begge parter, så det var ikke nogen stor sag for ham.

E-mailkorrespondance som i denne sag om prisoplysninger og tidsestimater gemmes i et bibliotek, der hedder "Mulige henvendelser", og slettes efter nogle måneder, hvis kunden ikke vender tilbage. Der oprettes ikke en sag på sådanne "gadehenvendelser", da det vil være tidskrævende og ikke tjener noget formål. Det er meget almindeligt på det familieretlige område, at parterne shopper rundt mellem flere advokater, og det er måske 3 ud af 4 henvendelser, der ikke fører videre.

Han kan ikke huske telefonsamtalen den 31. maj 2019 med [X], men formålet med sådanne samtaler er hurtigt at afdække, om personen har brug for en advokat, og om det er en sag, de vil påtage sig. Er dette tilfældet, skal personen ind til et møde. Hvis det går for vidt, stopper han kunden og beder denne komme ind til et møde. Hvis kunden af egen drift begynder at komme ind på personfølsomme oplysninger, vil han hurtigt afbryde. Der ligger ofte en række henvendelser, der skal ekspederes, og de har ikke tid til at afsætte 45 minutter, der ikke kan faktureres. Han må ud fra en gennemsnitsbetragtning afvise, at der under samtalen er fremkommet personfølsomme oplysninger. De har flere hundrede af den type sager om året, så han ved præcis, hvad der skal ske. Der vil dog altid være tale om et tidsestimat. Hvis sagen udvikler sig til en retssag, vil der typisk være fri proces.

I dag er proceduren den, at de indledende samtaler er overladt til sekretæren. Proceduren på advokatkontoret er i øvrigt det samme. De havde også i 2019 mappen for mulige henvendelser. Når en mail overføres til denne mappe, slettes den samtidig i hans indbakke.

[Advokat A] har forklaret bl.a., at han fortsat er advokat for [X]. I retsmøderne, hvor han deltog som advokat for [X], og [indklagede] deltog som advokat for modparten, stillede [indklagede] ikke spørgsmål, som gik ud over det, der fremgik af sagens akter. Han har ingen erindring om, at der skulle være stillet spørgsmål om delirisk stress. Han erindrer ikke, om der var oplysninger i

sagsakterne om delirisk stress. Modparten har haft mange navne, herunder [Z], [Z] og [Z]. [X] har heddet [X] hele vejen, men har muligvis også haft andre navne. Det var noget med numerologi. Han har mange familieretlige sager. Han får flere gange om ugen henvendelser fra potentielle klienter, som ikke registreres. Han kan måske tale 10-15 minutter med pågældende i telefonen, og efter nogen tid husker han ikke længere samtalen.

[X] har supplerende forklaret bl.a., at han ikke i dag husker, om han præsenterede sig som [X] eller med sit fulde navn, da han kontaktede [indklagede]. Han havde [advokat A] som advokat, men han overvejede på det tidspunkt at skifte ham ud. Han havde dialog med to andre advokater ud over [indklagede]. [Indklagede] var meget snakkesalig. Han husker samtalen meget tydeligt og er sikker på, at han ikke forveksler samtalen med en af samtalerne med de andre advokater, som han også kontaktede. Han er sikker på, at han fortalte, at han havde været indlagt på psykiatrisk afdeling. Han lider af hyperthyroidisme. Han satte [indklagede] ind i disse forhold. Han er medicinstuderende på 5. semester. [indklagede] sagde, at man nok ikke skulle gå efter fuld forældremyndighed, da det ville være "som at sætte stærk strøm til et svagstrømsanlæg". Han fortalte også [indklagede], at moderen havde fremsat falske beskyldninger om vold, at han af den grund var blevet tilbageholdt i Spanien, og at moderen havde taget barnet på krisecenter og nægtet enhver form for samvær. De talte om, at der teknisk ikke var tale om en børnebortførelse, da de ikke havde foretaget adresseændring til Spanien. Under retsmødet i 2022 stillede [indklagede] spørgsmål om, hvorvidt han havde talt i vildelse. [Advokat A] protesterede over spørgsmålet, og han besvarede det derfor ikke. Han klagede først på et senere tidspunkt, da han først efterfølgende fik kendskab til reglerne om interessekonflikter.

[Indklagede] var under telefonsamtalen interesseret i hans sygdom, og han fortalte, at sygdommen kan føre til stress grundet manglende søvn over længere tid. Han fortalte, at han havde [advokat A] som advokat, at han netop havde tabt en sag i landsretten, og at de overvejede at søge tredjeinstansbevilling. [Indklagede] mente, at det var spild af tid at forsøge at få sagen indbragt for Højesteret. De talte om, hvad der skulle ske, hvis sagen skulle startes op i Familieretshuset. [Indklagede] talte pænt om advokat [advokat A] og fortalte, at hvis han overtog sagen, ville han sende en mail til [advokat A] herom.

Han husker ikke, om der i processkrifterne fra [indklagede] var anført noget, som må være fremkommet under den telefoniske samtale i 2019. Han mener ikke, det stod i akterne, at han havde været indlagt, og moderen vidste det ikke. [Indklagede] spurgte ind til hans sygdom, og [advokat A] protesterede mod relevansen af spørgsmålet, men spurgte ikke, hvor [indklagede] havde oplysningerne fra. [Advokat A] kendte til indlæggelsen. Han sagde ikke til [advokat A], at han havde talt med [indklagede], fordi han ikke ville fortælle

[advokat A], at han havde overvejet at skifte advokat.

Anbringender

Parterne har i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten.

Biintervenienten, Danske Advokater, har udtalt sig til støtte for [indklagede]. Danske Advokater her herunder anført navnlig, at en advokat ikke som almindelig regel kan være forpligtet til at registrere fortrolige oplysninger givet ved en henvendelse, der ikke fører til etablering af et klientforhold. En stadfæstelse af byrettens dom kan få u hensigtsmæssige konsekvenser for advokaters undersøgelsespligt angående interessekonflikter. Det er uholdbart, hvis en advokat til brug for senere undersøgelse af mulige interessekonflikter skal registrere enhver henvendelse fra en potentiel klient, selv om der ikke etableres et klientforhold.

Landsrettens begrundelse og resultat

Landsretten lægger til grund, at [X] den 31. maj 2019 telefonisk henvendte sig til [indklagede] vedrørende spørgsmålet om eventuel repræsentation i en konfliktfyldt sag mellem [X] og moderen til fællesbarnet [Ø] om bopæl og samvær, og at der var en længerevarende samtale mellem [X] og [indklagede], hvorunder det blev drøftet, om advokaten skulle overtage sagen. [Indklagede] sendte efterfølgende en e-mail med oplysning om timepris og et tidsestimater.

[X] vendte ikke tilbage. Der blev ikke indgået aftale om repræsentation, [indklagede] oprettede ikke en sag på henvendelsen, og der skete ikke fakturering.

I en efterfølgende samværssag mellem [X] og moderen til deres fællesbarn blev [indklagede] i 2021 beskikket som advokat for modparten og repræsenterede hende under to retsmøder henholdsvis den [...] 2021 og den [...] 2022. Såvel [X] som [indklagede]s klient havde da antaget andre navne. [X] gjorde ikke under sagen indsigelser mod, at [indklagede] repræsenterede modparten, og sagen blev den 6. januar 2022 afsluttet med forlig.

Efterfølgende klagede [X] til Advokatnævnet og gjorde gældende, at der forelå en interessekonflikt.

Henset til den forløbne tid siden telefonsamtalen og til, at parterne havde skiftet navne, finder landsretten ikke grundlag for at tilsidesætte [indklagede]s forklaring om, at han ikke under samværssagen erindrede telefonsamtalen med [X]. Det kan efter [indklagede]s og [advokat A]s forklaringer ikke lægges til grund, at

[indklagede] under afhøringen af [X] brugte oplysninger, der ikke fremgik af sagens akter, men var fremkommet under telefonsamtalen i 2019.

Spørgsmålet er herefter, om [indklagede] har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, ved ikke i rimeligt omfang at sikre sig, at der ikke forelå en interessekonflikt ved repræsentationen af [X]s modpart.

[Indklagede] har forklaret, at han foretog sædvanligt "konflikttjek" i overensstemmelse med kontorets retningslinjer forud for, at han påtog sig sagen.

Højesteret har i U.2022.4515 udtalt, at det ikke er muligt generelt at fastslå, hvilke undersøgelser en advokat skal iværksætte for at sikre, at der ikke er tale om interessekonflikter. Dette må fastlægges bl.a. i lyset af sagens karakter.

Landsretten finder, at en advokat ved at modtage fortrolige oplysninger efter omstændighederne, også uden at der foreligger et klientforhold, kan bringe sig i en situation, hvor der opstår en interessekonflikt, hvis advokaten efterfølgende påtager sig at repræsentere en modpart. Det er dog i familieretlige tvister ikke enhver sonderende telefonisk henvendelse fra en part, der kan medføre, at advokaten efterfølgende ikke kan påtage sig at repræsentere modparten, og det kan ikke generelt pålægges advokater at registrere samtlige sådanne henvendelser og opbevare registreringerne med henblik på at sikre sig mod fremtidige interessekonflikter.

Efter en samlet vurdering, herunder også under hensyn til det oplyste om omstændighederne ved [X]s henvendelse, den forløbne tid siden henvendelsen fandt sted og til, at parterne efterfølgende optrådte under andre navne, finder landsretten i det foreliggende tilfælde ikke, at det kan bebrejdes [indklagede], at han ikke var opmærksom på en eventuel interessekonflikt ved at repræsentere [X]s modpart i en senere samværssag.

Landsretten finder herefter ikke, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, og ophæver derfor Advokatnævnets kendelse.

Efter sagens udfald skal Advokatnævnet i sagsomkostninger for begge retter betale 70.560 kr. til [indklagede]. 62.500 kr. af beløbet er til dækning af udgifter til advokatbistand inkl. moms, 2.000 kr. er til retsafgift og 6.060 kr. er til dækning af udgifter til vidneførsel. Ud over sagens værdi er der ved fastsættelsen af beløbet til advokat taget hensyn til, at hovedforhandlingen i landsretten har varet en fuld retsdag.

THI KENDES FOR RET:

Byrettens dom ændres, således at Advokatnævnets kendelse af 2. marts 2022 (sagsnr. 2022-243) vedrørende [indklagede] ophæves.

I sagsomkostninger for begge retter skal Advokatnævnet inden 14 dage betale 70.560 kr. til [indklagede]. Beløbet forrentes efter rentelovens § 8 a.